

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVII. De Junioris Chosrois ad Romanos fugâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Φῶν βασιλέα δεδιότες ἐπάνοδον. θάνατον
θάλαις ὑπειλήκε εἰ μὴ σὺ ήγεμόνας δια-
σώσων. αὐτὸς τὸν καὶ ὄρμίσθε τυρεννίδα
μελέλωσιν, ἢδη καὶ βασιλεὺς τεθῆντας περ-
τῶν τῷ βαλένουντος σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτοῖς,
ἐπὶ τῆς τῷ τύρων συμπλοκῆς ἐπανοίτο.
ἐν τέττῳ ἐπὶ κορδυλίοντος τὸν μαρτυρόπολιν
σφικασθήμερος, σὺν μηνὶ πολλάς αὐτὸς κα-
ταλείπει. αὐτὸς ἐπὶ σὺν καὶ τοῖς δρυσίδας
ἐπλεγέντος, ἐπιτέχει καὶ τὸ ὄκημα ὁ χωρά-
τον φρέσεον, αὐτικρύ μαρτυροπόλεως ἐς τὸν
ἀπίπεσσον διακείμενον Πτίτινον τοντονό-
πολεστόν, οὗτον Σάποντος ἡ πάταγα πα-
νείσηκα πόλις· καὶ πολιορκήσας, πέιρας τε
ἔδει αὐτοῖς, καὶ τοτείχες τυρα διακαταπε-
τῶν ρίψας, τοεραταβάς αὔρεικαντος κρείτοντος
τοφρέσεον. οὗτον λοιπὸν Σάποντος πέ-
σας τὰ μαρτυροπόλεως καθαιτήκα.

Κεφ. 15.

Πιεῖ τὸς ἀναργετος ὄμησθε.

ΤΟΥΤΩΝ ὥδε μορμάνων, πέρσαι τὸν ὄρ-
μισθν διεχείσαντο, πάντων βασιλέων
ἀδικάταλον γνόμονον, καὶ μόνον ὅτι ξέναστον
ἴημιν σὺν ὑπηκόος, αἷλα καὶ θανάτων δια-
φοροις idēσαν.

Κεφ. 16.

Πιεῖ τὸς φρεσὶ ἀμάτης φυγῆς τὸν χορεύει.

ΕΓκαθιστώσι· ἐμὲ ἀνέτον βασιλέα χορ-
εύειν τὸν τύττω παιδία, καὶ ἐβασα-
μος Πτισερένειν μὲν τὸν ἀμφ' αὐτοῖς ὀπερε
τοανιστέοις μέρος χωρέσις μέδα τινος· σὺν
αξιολόγη δύναμεως, καὶ φύγει, σὺν ὀ-
κείνοις ὄρῶν ἐθελοκακέντας. αὐτοῖς εἰ-
κατὰ τὸ κιρκόσιον, ὡς γε αὐτὸς ἔφη, τὸν
θεὸν τῶν χειστανῶν ἐπικαλεσάμενος, ἐπε-
τον τὸν πτώσον ἀπίεναι ἐνθάδε αὐτὸς
οδηγοῦσι. αὐτοῖς εἰσιν τὸν τάξις γυναιξὶ^{το}
καταποτι νεογνοῖς δύο, καὶ τοῖς πέστων τῶν
ἄγρων, οἵτες αὐτῷ ἐθελοῦται κατηκο-
λέσαν. κακεῖθεν τῷρες βασιλέα μαν-
είκιον πρεσβύτεροι. οἱ οἰκεῖ, καὶ τύττω πανά-
γεια βαλενταβάμενος, καὶ τὸν αἰσατὴν καὶ
κοθορον βίον, καὶ τὰς αἰχμέρεφυς ταλιρ-
ροίσες τὸν αὐτόπτων ζωῆς καὶ τύττω δια-
μετρησάμενος, δέχεται τὸν ικετείαν, καὶ ξένον

Agem suum reverti minime auderent:
mortem enim ipsis minatus fuerat, nisi
duces suos salvos atque incolumes redu-
cerent: Illic aduersus Hormisdam
conjunctionē ineunt, auctore Varamo
Magistro militum apud Persas, qui pau-
lo antea ex prælio aduersus Turcos una
cum suis redierat. Interea Comentio-
lus Martyropolim obsidens, maximam
quidem copiarum partem illic reliquit:
ipse vero assumptis quibusdam, quos
viritim legerat, ad Ocas excurrit, ca-
stellum munitionissimum, ē regione Mar-
tyropolis in adverla rīpa situm, & præ-
rupto scopulo impositum: Unde urbs
tota facile conspici poterat. Illud igitur
oppugnare aggressus, nihilque in-
tentatum relinquens, cum partem ali-
quam muri catapultis perfregisset, illac
irrumpens, castellum vicepit. Itaque
Persæ de retinenda deinceps Martyro-
poli penitus desperarunt.

CAP. XVI.

De eade Hormisida.

DUM hēc geruntur, Persæ Hormis-
dam interfecerunt: Regum o-
mnium injustissimum: quippe qui sub-
ditos suos non solum pecuniarum ex-
actionibus, verum etiam variis suppli-
ciorum generibus oppressisset.

CAP. XVII.

De junioris Chosrois ad Romanos fuga.

REDEM deinde sibi constituant
Chosroem, ejus filium. Contra
quem Varamus unā cum iis quos circa
se habebat, expeditionem suscepit.
Huic Chosroes cum exercitu non val-
de numero obviam progressus, cū
suos proditionem meditari animad-
verteret, fugam arripuit. Tandemque
Circesium pervenit, Christianorum
Deum, sicut ipse ajebat, prius precatus,
ut equum suum, quod velle, deduceret.
Cūm igitur illuc venisset unā cum uxori-
bus & cum duobus liberis recens na-
tis, & cum nonnullis Persarum Optimati-
bus qui ipsum sponte secuti fuerant,
inde Legatos ad Mauritium Impera-
torem misit. At Mauritius hic quoque
ui in reliquis rebus, prudenti consilio
usus, cūm instabilem mutabilemque hu-
jus rationem, & repentinis rerum
humanarum conversiones ac recipro-
cos astus, hoc etiam exemplo edoctus
perpendisset, supplicationem Chosrois

Mmm

libenter admisit. Eumque hospitem pro exule, pro fugitivo filium sibi adscivit, regalibus donis omniq[ue] benevolentia eundem excipiens. Nec verò ipse tolus munera misit ad Chosroem; Verum etiam Augusta erga conjuges Chosrois, & liberi Imperatoris erga Chosrois liberos idem præstiterunt.

A ἀντὶ Φυγαδῶν, παιδία τε αὐτὶ αὐλοῦ καθίστησι, δώροις βασιλικοῖς δεξιωταῖς νῷ. οἵ εὐφιλοφροῖστα, & μονομάχοις βασιλικῶς σείλας, αἷλα κατὰ βασιλεῖς τὰς αὐλαῖς τὰς διοργάνως τεχνές, κατὰν παιδῶν αὐλάς δὲν παιδας τεχνές.

CAP. XVIII.

Qualiter Imperator Gregorium ac Domitianum Chosrois obviam ire jussit.

SED & regale sollicitum integrum, & universum exercitum Romanorum unā cum duce, Mauritius ad Chosroem misit, qui eum sequentur quo vellet. Denique majoris honoris causa, Domitianum Melitensem Episcopum, cognatum suum, ad eum direxit: virtutis singulari prudentia ac solertia, & tam opere quam sermone eximium, & ad maxima negotia perficienda aptissimum. Missus est etiam Gregorius: qui quidem Chosroem cunctis in rebus admiratione perculit, tum in colloquis, tum in muneribus, tum in consiliis, quæ pro temporis opportunitate prudentissime suggerebat.

Κεφ. in'.

Οι δὲ βασιλίς γενόμενοι εἰς δομεστικὸν εἰς απόπειραν κορώνας ἔχαστειλεν.

B Πέμπτη δὲ καὶ πᾶσαι βασιλικῶν δουλοφορείαν, καὶ τάδε τὸν ρωμαῖον στόλον εἰς τὸ σερεπον, ἐψόμενον αὐτῷ τὴν καύβρολε. καὶ τερψίς μείζον δὲ τιμῆς, δομεστικὸν ἐπίσκοπον μελέτην αὖτε συγκατέθηκεν Φρενήρη οὐχίνεν, λόγῳ τε οὐρανοῦ εἴστα μαλισαῖκανταλον, καὶ τερψταίσι γινεται τὸν περιγμάτων ἔχεργασικοτάν. τέμπτη δὲ γρηγόρεον, δὲ εἰς απαστικόν. Εἰς τὸν χορεύειν, δημιούρων, δωρέμενος, επικαρπα τοῖς περιγμασιν ἐστηγμένος.

C

CAP. XIX.

Quomodo Chosroes Romanorum auxilio regnum suum recuperavit.

PORRO Chosroes cùm Hierapollim pervenisset, quæ metropolis est provinciæ Euphratensis, exinde retrogressus est, cum id Mauritio quoq[ue] placuisse, qui utilitati supplicis plus tribuit, quæ propriæ gloriæ. Ingentem etiam vim pecunia ad eum misit, quod nunquam antea factum fuisse memorator. Cumque exercitum Persarum conscripsisset, & donativum ex æario suo iis tribuisset, Chosroem cùm gemino exercitu, Romanorum scilicet ac Persarum, extra fines Imperii Romanii deduxit: Martyropoli prius ipsi tradita cum Sitta, quem quidem Martropolitani lapidibus obrutum cruci suffixerunt. Sed & oppidum Dara Romanis traditum est, Persis inde egressis. Post hæc cùm Varamus unicò pælio à Romanis solis devictus, solus cùm ingenti ignominia fugam arripuisse, Chosroes in regiam suam reductus est.

Κεφ. 18.

Ως πάλιν πλησίον τερποντι χορεύεις ἔλαβε, μαμάς αὐτῷ σωματικένος.

D Πραγμάτων δὲ μέχει τῆς ιεραπολιτῶν οχορέψης, ή τῆς εὐφρατικαστεραίσι, αὐτοῖς ἐπανήκε, τέττη καὶ μαρκίσι σωματικότων, καὶ τὸ πλέον δούλων τῆς σκέτες δόξης τὸ σωμοῖσον τῷ ιερῷ δεξιότερον καὶ χρύματι μεγάλοις, 8χιστοντὸν τωπούλε. καὶ πέρσας σερεπογνωτούς καὶ τὰς ἐπιδόσεις απάτας δικοτεν πονημόντος επικέμπτη τὸν χορεύειν μετ' εἰλιτροῖς στρατοῖς, ρωμαῖον τε καὶ πέστον τῇ τῷ πατροσίαν, μαρμυροπόλεως καὶ σίτα στροφεύοντος αὐτῷ. οἵ τε τερψτον μαρμυροπόλεων καταλασθεῖσι ανεσκολωπισθον. ταρθόντος καὶ τὸ δάρεχος, ὑπεξελθόντων περσῶν. καὶ διὰ μιᾶς συμπλοκῆς ἐστηγμένος Βαρεφύλη περψάτων μόνων, αὐλεῖς τε μόνα τεφθαγότων, εἰς τὰ ιδία κατηχθεῖσα βασιλεια ὁ χορεύεις.